

Projekt ustawy nr 8333 zmieniającej znowelizowaną ustawę z dnia 11 sierpnia 2006 r. o ograniczeniu użycia tytoniu i transponującą dyrektywę Komisji (UE) 2022/2100 z dnia 29 czerwca 2022 r. zmieniającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE w odniesieniu do zniesienia niektórych zwolnień w przypadku podgrzewanych wyrobów tytoniowych

Tekst jednolity znowelizowanej ustawy z dnia 11 sierpnia 2006 r. o ograniczeniu użycia tytoniu

(Fragmenty)

Artykuł 1. Celem niniejszej ustawy jest, w interesie zdrowia publicznego, wdrożenie środków ograniczenia użycia tytoniu.

Artykuł 2. Do celów niniejszej ustawy stosuje się następujące definicje:

a) 1. „wyroby tytoniowe” oznaczają wszelkie produkty przeznaczone do palenia, zażywania, ssania lub żucia, o ile wytworzono je, nawet częściowo, z tytoniu, bez względu na to, czy został on zmodyfikowany genetycznie, oraz produkty przeznaczone do palenia, nawet jeśli nie zawierają tytoniu, z wyjątkiem papierosów oraz wyrobów do palenia, które są przeznaczone do stosowania w celach leczniczych i które są przedstawiane jako zmniejszające chęć zapalenia lub zmniejszające uzależnienie od tytoniu.

b) 2. „tytoń do stosowania doustnego” oznacza wszelkie wyroby stosowane doustnie, z wyjątkiem tych przeznaczonych do palenia bądź żucia, wytworzone całkowicie lub częściowo z tytoniu, w postaci proszku, cząstek lub też połączenia tych form, szczególnie takie, które są wprowadzane na rynek w porcjach wielkości saszetki lub w porowatych saszetkach bądź w postaci przypominającej produkty spożywcze;

c) 3. „reklama” oznacza wszelkie formy komunikatów handlowych mających na celu pośrednie lub bezpośrednie promowanie produktów tytoniowych;

d) 4. „sponsorowanie” oznacza każdy rodzaj publicznego bądź indywidualnego udziału w imprezie mającej na celu pośrednie lub bezpośrednie promowanie produktów tytoniowych;

e) 5. „placówka gastronomiczna” oznacza każdy publicznie dostępny lokal, w którym przygotowywane lub podawane są posiłki, bez względu na to, czy są przeznaczone do konsumpcji na miejscu czy na wynos oraz czy są przygotowywane lub podawane nieodpłatnie, czy za opłatą;

f) 6. „pijalnia” oznacza każdy publicznie dostępny lokal, którego działalność podstawowa lub pomocnicza polega na sprzedaży lub oferowaniu do konsumpcji na miejscu bądź na wynos napojów alkoholowych lub bezalkoholowych, niezależnie od tego, czy są one oferowane bezpłatnie czy za opłatą;

g) 7. „wyrób tytoniowy bezdymny” oznacza wyrób tytoniowy, z którym nie wiąże się proces spalania, w tym tytoń do żucia, tytoń do nosa lub tytoń do stosowania doustnego;

h) 8. „nowatorski wyrób tytoniowy” oznacza wyrób tytoniowy, który nie jest żadnym z następujących: papieros, tytoń do samodzielnego skręcania papierosów, tytoń fajkowy, tytoń do fajki wodnej, cygaro, cygaretki, tytoń do żucia, tytoń do nosa lub tytoń do stosowania doustnego;

į 9. „wyrób ziołowy do palenia” oznacza wyrób na bazie roślin, ziół lub owoców, który nie zawiera tytoniu i może być spożywany w drodze procesu spalania;

į 10. „wyroby tytoniowe do palenia” oznaczają wyroby tytoniowe inne niż wyroby tytoniowe bezdymne;

ķ 11. „papieros elektroniczny” oznacza wyrób który może być wykorzystywany do spożycia pary lub wdychania za pomocą ustnika jakiegokolwiek substancji zawierającej lub nie zawierającej nikotyny, lub wszelkie elementy tego wyrobu bądź urządzenia, w tym kartridże, zbiorniczki i urządzenia bez kartridża lub zbiorniczka. Papierosy elektroniczne mogą być jednorazowego użytku albo wielokrotnego napełniania, za pomocą pojemnika zapasowego lub zbiorniczka, lub wielokrotnego ładowania za pomocą kartridży jednorazowych;

ł 12. „pojemnik zapasowy” oznacza naczynie z płynem zawierającym lub nie zawierającym nikotyny, który można wykorzystać do ponownego napełnienia papierosa elektronicznego;

ņ 13. „składnik” oznacza tytoń, dodatek, a także wszystkie substancje lub elementy występujące w gotowym wyrobie tytoniowym lub powiązanym wyrobie, w tym papier, filtr, tusz, kapsułki i kleje;

ņ 14. „wydzielane substancje” oznaczają substancje uwalniane podczas używania tytoniu lub wyrobu tytoniowego zgodnie z przeznaczeniem, takie jak substancje znajdujące się w dymie lub substancje uwalniane w procesie używania wyrobów tytoniowych bezdymnych;

o 15. o) „maksymalny poziom” lub „maksymalny poziom wydzielanych substancji” oznacza maksymalną ilość substancji w wyrobie tytoniowym lub maksymalną ilość substancji wydzielanych przez wyrób tytoniowy, mierzoną w miligramach (poziom lub zawartość może wynosić 0);

ř 16. „dodatek” oznacza substancję, inną niż tytoń, dodaną do wyrobu tytoniowego **lub saszetki nikotynowej**, ich opakowania jednostkowego lub opakowania zbiorczego;

ś 17. „opakowanie zbiorcze” oznacza każde opakowanie, w którym wprowadza się wyroby tytoniowe lub powiązane wyroby do obrotu, a które zawiera opakowanie jednostkowe lub zbiór opakowań jednostkowych; przezroczyste osłony nie są uważane za opakowanie zbiorcze;

ś 18. „opakowanie jednostkowe”: najmniejsze wprowadzane do obrotu pojedyncze opakowanie wyrobu tytoniowego lub powiązanego wyrobu;

ś 19. „tytoń do fajki wodnej” oznacza wyrób tytoniowy, który może być spożywany w fajce wodnej; Do celów niniejszej dyrektywy tytoń do fajki wodnej jest uważany za wyrób tytoniowy do palenia. Jeżeli wyrób może być wykorzystywany w fajkach wodnych oraz jako tytoń do samodzielnego skręcania papierosów, uznaje się go za tytoń do samodzielnego skręcania papierosów.

ť 20. „aromat charakterystyczny” oznacza wyraźnie wyczuwalny zapach lub smak inny niż zapach lub smak tytoniu, wynikający z zastosowania dodatku lub kombinacji dodatków, w tym zapach lub smak owoców, przypraw, ziół, alkoholu, słodczy, mentolu lub wanilii, który jest zauważalny przed spożyciem wyrobu tytoniowego lub w trakcie spożywania;

⌘ 21. „strefa zabaw” oznacza każdą przestrzeń specjalnie zaprojektowaną i wyposażoną z myślą o zbiorowym wykorzystaniu do zabawy przez dzieci;

⌘ 22. „palenie”: wdychanie dymu ze spalania wyrobu tytoniowego lub oparów z papierosa elektronicznego lub z jakiegokolwiek innego urządzenia tego rodzaju.

23. „tytoń” oznacza liście oraz inne naturalne, przetworzone lub nieprzetworzone części roślin tytoniu, w tym tytoń ekspandowany i tytoń odtworzony;

24. „tytoń fajkowy” oznacza tytoń, który może być spożywany w drodze procesu spalania, przeznaczony wyłącznie do użycia w fajce;

25. „tytoń do samodzielnego skręcania papierosów” oznacza tytoń, z którego konsumenci lub punkty detaliczne mogą zrobić papierosy;

26. „tytoń do żucia” oznacza wyrób tytoniowy bezdymny przeznaczony wyłącznie do żucia;

27. „tytoń do nosa” oznacza wyrób tytoniowy bezdymny, który może być zażywany przez nos;

28. „substancje smoliste” oznaczają surowy, bezwodny beznikotynowy kondensat dymu tytoniowego;

29. „papieros” oznacza zrolowany tytoń, który może być spożywany w drodze procesu spalania i który:

a) nadaje się do palenia w tej postaci i nie jest cygarem ani cygaretką;

b) jest umieszczany w „tutkach” z bibuły papierosowej w drodze prostej, nieprzemysłowej obróbki;

c) jest owijany w bibułę papierosową w drodze prostej, nieprzemysłowej obróbki;

30. „cygaro” oznacza zrolowany tytoń, który może być spożywany w drodze procesu spalania i który:

a) jest owinięty liściem tytoniu;

b) posiada poszarpany, wymieszany wkład i jest owinięty liściem tytoniu w normalnym kolorze cygara, pokrywającym wyrób w całości, w stosownych przypadkach łącznie z filtrem, ale nie ustnik - w przypadku cygar z ustnikiem, gdzie waga jednej sztuki, wyłączając filtr lub ustnik, wynosi nie mniej niż 2,3 g i nie więcej niż 10 g, a obwód jest równy lub większy niż 34 mm na co najmniej jednej trzeciej długości;

31. „cygaretki” oznaczają rodzaj małych cygar o maksymalnej masie jednostkowej wynoszącej 3 g;

32. „właściwości uzależniające” oznaczają potencjał farmakologiczny substancji w zakresie wywoływania uzależnienia - stanu, który wpływa na zdolność osoby do kontrolowania swojego zachowania, zwykle poprzez pobudzenie układu nagrody lub złagodzenie objawów odstawienia, bądź na oba z tych sposobów;

33. „toksyczność” oznacza stopień, w jakim dana substancja może wywołać szkodliwe skutki dla organizmu człowieka, w tym skutki rozłożone w czasie, zwykle będące następstwem regularnego lub stałego spożycia takiej substancji lub narażenia na jej działanie;
34. „ostrzeżenie zdrowotne” oznacza ostrzeżenie dotyczące niekorzystnego wpływu wyrobu na zdrowie ludzkie lub innych niepożądanych konsekwencji jego spożycia, w tym ostrzeżenia tekstowe, mieszane ostrzeżenia zdrowotne, ostrzeżenia ogólne i wiadomości informacyjne;
35. „mieszane ostrzeżenie zdrowotne” oznacza ostrzeżenie zdrowotne składające się z połączenia ostrzeżenia tekstowego i odpowiadającej mu fotografii lub ilustracji;
36. „sprzedaż na odległość” oznacza każdą sprzedaż dokonaną w ramach zorganizowanego systemu sprzedaży na odległość, bez jednoczesnej fizycznej obecności sprzedawcy i nabywcy, wyłącznie poprzez wykorzystanie jednego lub większej liczby środków komunikacji na odległość, do momentu, w którym sprzedaż zostaje sfinalizowana, włącznie z tym momentem;
37. „producent” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która produkuje wyrób lub posiada zaprojektowany i wyprodukowany wyrób i wprowadza ten wyrób do obrotu pod własną nazwą firmową lub własnym znakiem handlowym;
38. „importer wyrobów tytoniowych lub powiązanych wyrobów” oznacza właściciela wyrobów tytoniowych lub powiązanych wyrobów lub osobę mającą prawo do rozporządzania tymi wyrobami, które zostały wprowadzone na terytorium Unii Europejskiej;
39. „punkt detaliczny” oznacza każdy punkt, w którym wyroby tytoniowe są wprowadzane do obrotu, w tym przez osobę fizyczną;
40. „nikotyna” oznacza alkaloidy nikotynowe i sole nikotyny;
41. „urządzenie podgrzewające” oznacza każde urządzenie lub jego część składową, która jest niezbędna do spożywania lub używania nowatorskiego wyrobu tytoniowego;
42. „nowatorski wyrób nikotynowy” oznacza każdy wyrób niezawierający tytoniu i wykonany, choćby w części, z nikotyny, przeznaczony do spożycia przez ludzi, z wyjątkiem urządzeń wspomagających rzucenie palenia sprzedawanych w aptekach, saszetek nikotynowych lub papierosów elektronicznych;
43. „saszetka nikotynowa” oznacza niezawierający tytoniu wyrób do stosowania doustnego, wykonany w całości lub w części z syntetycznej lub naturalnej nikotyny zmieszanej z włóknami roślinnymi lub równoważnym substratem, występujący w postaci proszku, włókien, cząstek lub pasty albo połączenia tych postaci, w porcjach umieszczonych w saszetkach, w saszetkach porowatych lub w równoważnej postaci, nieprzeznaczony do palenia, który może być również wprowadzany do obrotu jako woreczek nikotynowy;
44. „podgrzewany wyrób tytoniowy” oznacza: nowatorski wyrób tytoniowy, w którym w wyniku podgrzania dochodzi do wydzielenia substancji zawierającej nikotynę i inne substancje chemiczne, która jest następnie wdychana przez użytkownika lub użytkowników, i który, w zależności od jego cech, jest wyrobem tytoniowym bezdymnym lub wyrobem tytoniowym do palenia.

Artykuł 3. (1) Reklama tytoniu, wyrobów tytoniowych, składników tytoniowych, papierosów elektronicznych oraz pojemników zapasowych **lub saszetek nikotynowych** oraz wszelka bezpłatna dystrybucja wyrobów tytoniowych, papierosów elektronicznych, pojemników zapasowych **lub saszetek nikotynowych** jest niedozwolona.

Zakaz ten obejmuje wykorzystanie logo marki lub nazwy marki tytoniu, wyrobów tytoniowych, papierosów elektronicznych, pojemników zapasowych **lub saszetek nikotynowych** oraz stosowanie wszelkich innych mogących odnosić się do nich przedstawień lub wzmianek na przedmiotach codziennego użytku innych niż bezpośrednio związane z używaniem tytoniu, papierosów elektronicznych **lub saszetek nikotynowych**.

Niniejszy przepis nie ma zastosowania do kategorii przedmiotów wprowadzonych na rynek przed dniem 9 kwietnia 1989 r. pod nazwami, markami lub logo identycznymi z nazwami tytoniu lub wyrobów tytoniowych.

(2) Za reklamę w rozumieniu poprzedniego ustępu nie uważa się:

- znaków lub symboli umieszczanych w charakterze oznaczenia na budynkach zakładów, w których wytwarza się lub magazynuje wyroby objęte niniejszą ustawą, o ile nie zawierają one żadnego innego wskazania niż nazwa producenta lub dystrybutora, marka wytwarzanych lub dystrybuowanych produktów albo graficzne lub fotograficzne przedstawienie marki, właściwego jej opakowania lub logo;
- samego wskazania, na pojeździe używanym zwykle do sprzedaży tytoniu, wyrobów tytoniowych, lub papierosów elektronicznych i pojemników zapasowych, nazwy produktu, składu, nazwy i adresu producenta oraz, w stosownych przypadkach, dystrybutora, a także graficznego lub fotograficznego przedstawienia produktu, jego opakowania i logo marki.

(3) Postanowień ust. 1 nie stosuje się do:

- publikacji i internetowych serwisów komunikacyjnych wydawanych i prowadzonych dla swoich członków przez organizacje zawodowe producentów, wytwórców i dystrybutorów wyrobów tytoniowych, papierosów elektronicznych i pojemników zapasowych, do specjalistycznych publikacji branżowych lub internetowych serwisów komunikacyjnych prowadzonych na potrzeby zawodowe i udostępnianych wyłącznie producentom, wytwórcom i dystrybutorom wyrobów tytoniowych, papierosów elektronicznych i pojemników zapasowych.
- drukowanych i poddawanych redakcji publikacji oraz internetowych serwisów komunikacyjnych udostępnianych publicznie przez podmioty mające siedzibę w państwie spoza Unii Europejskiej, w przypadku gdy takie publikacje i internetowe serwisy komunikacyjne nie są skierowane przede wszystkim na rynek wspólnotowy.

(4) Przepisy ust. 1 nie mają zastosowania do reklamy w punktach sprzedaży tytoniu. W sklepach, które oferują do sprzedaży również produkty nieobjęte niniejszą ustawą, powyższe odstępstwo ma zastosowanie wyłącznie do stref sprzedaży wyrobów tytoniowych, **saszetek nikotynowych**, papierosów elektronicznych i pojemników zapasowych, a w sklepach bez podziału na strefy sprzedaży, w bliskiej odległości od stoisk z wyrobami tytoniowymi, **saszetkami nikotynowymi**, papierosami elektronicznymi lub pojemnikami zapasowymi.

Reklama dopuszczona na podstawie poprzedniego akapitu może być realizowana wyłącznie przy wykorzystaniu plakatów i billboardów. Nie może ona być skierowana konkretnie do odbiorców małoletnich ani wykorzystywać argumentów dotyczących zdrowia, nie może zawierać tekstu, nazwy lub oznaczenia graficznego sugerującego że dany produkt jest mniej szkodliwy niż inny, ani nie może obejmować przedstawienia osoby znanej ogółowi społeczeństwa.

(5) Sponsorowanie tytoniu, wyrobów tytoniowych, papierosów elektronicznych, pojemników zapasowych **lub saszetek nikotynowych** jest zabronione.

Artykuł 3a. (1) Producenci i importerzy wyrobów tytoniowych są zobowiązani do przekazywania Dyrekcji ds. Zdrowia, zwanej dalej „Dyrekcją”, w rozbiciu na marki i rodzaje, wykazu wszystkich składników oraz ich ilości wykorzystanych do produkcji wyrobów tytoniowych, w porządku malejącym według masy każdego składnika zawartego w wyrobie tytoniowym, jak również poziomów emisji substancji smolistych, nikotyny i tlenku węgla.

Producenci i importerzy saszetek nikotynowych, papierosów elektronicznych lub nowatorskich wyrobów nikotynowych zobowiązani są przysyłać do Dyrekcji wykaz wszystkich składników i ich ilości użytych do wytworzenia produktów, w rozbiciu na marki i rodzaje produktów.

Producenci lub importerzy przekazują również Dyrekcji stosowne powiadomienie w przypadku zmiany składu wyrobu w sposób mający wpływ na informacje przekazywane na mocy niniejszego artykułu.

W przypadku nowatorskiego lub zmodyfikowanego wyrobu tytoniowego, **oraz w przypadku nowatorskiego wyrobu nikotynowego**, informacje wymagane zgodnie z niniejszym artykułem przekazuje się przed wprowadzeniem danego wyrobu do obrotu.

(2) Wykaz, o którym mowa w ust. 1, uzupełnia deklaracja zawierająca informacje na temat statusu składników w odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 z dnia 18 grudnia 2006 r. i rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r., dane toksykologiczne, informacje na temat wpływu na zdrowie konsumentów, właściwości uzależniających składników, powodu zastosowania składników oraz ogólny opis stosowanych dodatków i ich właściwości.

(3) Producenci i importerzy wyrobów tytoniowych **oraz producenci i importerzy saszetek nikotynowych** przekazują Dyrekcji wyniki badań rynku wewnętrznego i zewnętrznego oraz informacje o preferencjach grup konsumentów, w tym ludzi młodych i obecnych palaczy, w odniesieniu do składników i wydzielanych substancji, a także streszczenia wyników badań nad wprowadzeniem nowych produktów. Przed końcem pierwszego kwartału każdego roku składają Dyrekcji sprawozdanie na temat wielkości sprzedaży zrealizowanej w minionym roku, w rozbiciu na marki i rodzaje, wyrażonej liczbą papierosów/cygar/cygaretek, **liczbą saszetek nikotynowych** lub w kilogramach.

(4) Nie później niż osiemnaście miesięcy po umieszczeniu dodatku w priorytetowym wykazie dodatków sporządzonym zgodnie z decyzją wykonawczą przewidzianą w art. 6 dyrektywy 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. producenci i importerzy przedkładają Dyrekcji szczegółowe badania, które przeprowadzili w odniesieniu do tego dodatku.

Badania, o których mowa w akapicie pierwszym, mają na celu stwierdzenie w odniesieniu do każdego dodatku, czy:

a) przyczynia się on do toksyczności lub właściwości uzależniających danych produktów i czy skutkuje to znacznym lub mierzalnym wzrostem toksyczności lub właściwości uzależniających jednego z przedmiotowych wyrobów;

b) ma charakterystyczny aromat;

c) ułatwia wdychanie lub wchłanianie nikotyny; lub

d) prowadzi do powstawania substancji, które mają właściwości rakotwórcze, mutagenne lub działające szkodliwie na rozrodczość – i w jakich ilościach – a jeśli tak, to czy skutkuje to znacznym lub mierzalnym zwiększeniem rakotwórczych, mutagennych lub działających szkodliwie na rozrodczość właściwości jednego z przedmiotowych wyrobów.

(4a) Badania te muszą uwzględniać przeznaczenie przedmiotowych wyrobów i prowadzić do stwierdzenia w szczególności: substancji wydzielanych w ramach procesu spalania z udziałem danego dodatku. W badaniach ocenia się również interakcję tego dodatku z innymi składnikami zawartymi w danych wyrobach. Producenci lub importerzy stosujący ten sam dodatek w swoich wyrobach tytoniowych mogą przeprowadzać wspólne badania, jeżeli skład wyrobów zawierających ten dodatek jest porównywalny.

(4b) Producenci lub importerzy sporządzają sprawozdanie zawierające wyniki tych badań. Sprawozdanie to musi zawierać streszczenie i szczegółową prezentację publikacji naukowych dostępnych dla tego dodatku oraz streszczenie odnoszących się do niego danych wewnętrznych. Dyrekcja może zwrócić się do producentów i importerów o dodatkowe informacje dotyczące przedmiotowego dodatku. Informacje uzupełniające należy zamieścić w sprawozdaniu.

(4c) Małe i średnie przedsiębiorstwa, o których mowa w znowelizowanej ustawie z dnia 9 sierpnia 2018 r. o programie pomocy dla małych i średnich przedsiębiorstw, są zwolnione z: obowiązków przewidzianych w ust. 4-4b niniejszego artykułu, w przypadku gdy sprawozdanie dotyczące danego dodatku jest przygotowywane przez innego producenta lub importera.

(5) Producenci i importerzy są zobowiązani do wskazania, które z informacji przekazywanych przez nich zgodnie z ust. 1 uznają za objęte tajemnicą handlową.

(6) W przypadku substancji innych niż substancje smoliste, nikotyna i tlenek węgla, emitowanych przez papierosy oraz substancji emitowanych przez wyroby tytoniowe inne niż papierosy, producenci i importerzy wskazują metody stosowane do pomiaru emisji.

Artykuł 3b. (1) Ani etykietowanie opakowania jednostkowego i opakowania zbiorczego, ani sam wyrób tytoniowy **lub saszetka nikotynowa** nie mogą zawierać jakiegokolwiek elementu lub cechy, które:

a) przyczyniają się do promocji wyrobu tytoniowego **lub nikotynowego** lub zachęcają do jego spożycia stwarzając błędne wrażenie co do cech tego wyrobu, jego skutków dla zdrowia, związanych z nim zagrożeń i wydzielanych przez niego substancji; etykiety nie mogą zawierać żadnych informacji o zawartości nikotyny, substancji smolistych lub tlenku węgla w wyrobach tytoniowych,

b) sugerują, że wyrób tytoniowy, **saszetka nikotynowa lub nowatorski wyrób nikotynowy** jest mniej szkodliwy niż inne produkty, że jego celem jest ograniczenie skutków niektórych szkodliwych składników dymu, lub że jest ożywczy, dodaje energii, ma lecznicze, odmładzające, naturalne, organiczne właściwości lub że przynosi inne korzyści związane ze zdrowiem lub stylem życia;

c) odnoszą się do smaku, zapachu, środków aromatyzujących lub innych dodatków bądź ich braku;

d) sprawiają, że wyrób przypomina produkt spożywczy lub kosmetyczny;

e) sugerują, że dany wyrób tytoniowy, **saszetka nikotynowa lub nowatorski wyrób nikotynowy** ma zwiększoną biodegradowalność lub inne cechy korzystne pod względem ochrony środowiska.

(2) Opakowania jednostkowe i opakowania zbiorcze nie mogą sugerować korzyści ekonomicznych w postaci dołączonych do nich drukowanych kuponów lub ofert wyrobów po obniżonej cenie lub darmowych, ofert „dwa w cenie jednego” lub innych podobnych ofert.

(3) Automatyczne urządzenia do dystrybucji tytoniu i wyrobów tytoniowych, o których mowa w art. 9 ust. 3, muszą być również opatrzone ostrzeżeniami zdrowotnymi przewidzianymi w art. 4 ust. 1. Zabronione są prezentacje graficzne na automatach sprzedających tytoń i wyroby tytoniowe inne niż ostrzeżenia zdrowotne.

Artykuł 4. (1) Każde opakowanie jednostkowe i opakowanie zbiorcze papierosów, tytoniu do samodzielnego skręcania papierosów ~~oraz~~ tytoniu do fajki wodnej, **saszetek nikotynowych i nowatorskich wyrobów tytoniowych** musi być opatrzone ostrzeżeniem ogólnym, komunikatem informacyjnym i mieszanym ostrzeżeniem zdrowotnym. Każde opakowanie jednostkowe i opakowanie zewnętrzne wyrobu tytoniowego do palenia innego niż papierosy, tytoń do samodzielnego skręcania papierosów ~~oraz~~ tytoń do fajki wodnej, **saszetki nikotynowe i nowatorskie wyroby tytoniowe** musi być opatrzone ostrzeżeniem ogólnym i specjalnym komunikatem ostrzegawczym.

Treść ostrzeżenia ogólnego, komunikatów informacyjnych, specjalnego komunikatu ostrzegawczego i mieszanych ostrzeżeń zdrowotnych, wykorzystane języki, metody druku i prezentacji oraz pole powierzchni różnych opakowań jednostkowych i opakowań zbiorczych, o których mowa w akapicie 1, pokryte ostrzeżeniami i komunikatami zostały określone w rozporządzeniu wielkoksiażęcym.

(2) Maksymalne poziomy emisji substancji smolistych, nikotyny i tlenku węgla są określone w rozporządzeniu wielkoksiażęcym, w którym określono również metody pomiaru takich emisji. Pomiar emisji, o których mowa w akapicie 1, są weryfikowane przez Krajowe Laboratorium Zdrowia Publicznego lub przez dowolne laboratorium zatwierdzone przez Ministra Zdrowia. Laboratoria te nie należą do branży tytoniowej, nie są przez nią bezpośrednio ani pośrednio kontrolowane i podlegają Dyrekcji. Rozporządzenie wielkoksiażące określa warunki zatwierdzania i inspekcji takich laboratoriów.

(...)

Artykuł 4g. (1) Producenci i importerzy papierosów elektronicznych i pojemników zapasowych są zobowiązani do przedłożenia Dyrekcji powiadomienia o wszelkich wyrobach, które zamierzają wprowadzić do obrotu.

(2) Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, składa się w formie elektronicznej sześć miesięcy przed planowaną datą wprowadzenia do obrotu. Należy złożyć nowe zgłoszenie w odniesieniu do każdej istotnej zmiany wyrobu.

(3) Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące informacje w zależności od tego, czy dotyczy ono papierosa elektronicznego, czy pojemnika zapasowego:

a) nazwę i dane kontaktowe producenta, odpowiedzialnej osoby prawnej lub fizycznej na terytorium Unii oraz, w stosownych przypadkach, importera do Unii,

b) wykaz wszystkich składników i substancji wydzielanych w wyniku korzystania z wyrobu, w podziale na marki i rodzaje, wraz z ich ilościami,

c) dane toksykologiczne odnoszące się do składników produktu i wydzielanych przez nie substancji, w tym po podgrzaniu, w szczególności w odniesieniu do ich wpływu na zdrowie konsumentów po wdychaniu oraz z uwzględnieniem, między innymi, charakteru uzależniającego;

d) informacje na temat dawkowania i inhalacji nikotyny w normalnych lub racjonalnie przewidywalnych warunkach konsumpcji;

e) opis komponentów wyrobu, w tym, w stosownych przypadkach, mechanizmu otwierania i ponownego napełniania papierosa elektronicznego lub pojemników zapasowych,

f) opis procesu produkcyjnego, ze wskazaniem w szczególności, czy wiąże się z masową produkcją, oraz oświadczenie, że proces produkcji zapewnia zgodność z wymogami niniejszego artykułu;

g) oświadczenie, że producent i importer przyjmują pełną odpowiedzialność za jakość i bezpieczeństwo produktu w momencie wprowadzenia go do obrotu w normalnych lub dających się racjonalnie przewidzieć warunkach użytkowania;

h) dowód uiszczenia opłaty przewidzianej w ust. 4.

(4) Za każde zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, należna jest opłata w wysokości 5 000 EUR.

Opłatę uiszcza się w formie płatności lub przelewu na rachunek bankowy prowadzony przez Administrację i Rejestrację i Domen, wraz z podaniem tożsamości wnioskodawcy oraz tytułu płatności lub przelewu.

5) W przypadku gdy Dyrekcja uzna, że przekazane informacje są niekompletne, ma on prawo zażądać uzupełnienia takich danych.

(6) Producenci i importerzy papierosów elektronicznych i pojemników zapasowych co roku przedkładają Dyrekcji:

- a) kompleksowe dane dotyczące wielkości sprzedaży, w rozbiu na marki i rodzaje produktu;
- b) informacje co do preferencji różnych grup konsumentów, w tym ludzi młodych, osób niepalących i głównych grup dotychczasowych użytkowników;
- c) informację o metodzie sprzedaży produktów;
- d) streszczenia wszelkich badań rynku przeprowadzonych w wyżej wymienionym zakresie, wraz z ich przekładem na język angielski.

Dyrekcja monitoruje rozwój rynku papierosów elektronicznych, a także rynek pojemników zapasowych, w tym wszelkie dowody wskazujące, że stosowanie przedmiotowych wyrobów staje się drogą do uzależnienia od nikotyny, a ostatecznie do tradycyjnego spożycia tytoniu wśród młodych ludzi i osób niepalących.

(7) Producenci i importerzy papierosów elektronicznych i pojemników zapasowych ustanawiają i utrzymują system zbierania informacji o wszystkich podejrzewanych i niepożądanych dla zdrowia ludzkiego działaniach tych wyrobów.

Jeżeli podmiot gospodarczy sądzi lub ma powody, żeby sądzić, że posiadane przez niego papierosy elektroniczne lub pojemniki zapasowe, które mają zostać wprowadzone do obrotu lub już znajdują się w obrocie, nie są bezpieczne lub nie są dobrej jakości, lub w inny sposób są niezgodne z niniejszą ustawą, ten podmiot gospodarczy bezzwłocznie podejmuje działania naprawcze niezbędne do – zależnie od przypadku – dostosowania tego wyrobu do wymogów niniejszej ustawy, jego zwrotu lub wycofania go z rynku.

W takich przypadkach podmiot gospodarczy jest zobowiązany do bezzwłocznego powiadomienia Dyrekcji, z podaniem szczegółowych informacji, zwłaszcza o zagrożeniach dla zdrowia i bezpieczeństwa ludzkiego oraz o wszelkich podjętych działaniach naprawczych i o rezultatach tych działań.

Dyrekcja może zażądać od podmiotu gospodarczego dodatkowych informacji, dotyczących aspektów bezpieczeństwa i jakości lub wszelkich ewentualnych działań niepożądanych papierosów elektronicznych lub pojemników zapasowych.

8) Na wniosek Komisji lub właściwych organów innych państw członkowskich, Dyrekcja udostępnia Komisji oraz innym państwom członkowskim Unii Europejskiej wszystkie informacje otrzymane zgodnie z niniejszym artykułem.

(9) Jeżeli Dyrekcja stwierdzi lub ma uzasadnione podstawy, by sądzić, że papieros elektroniczny lub pojemnik zapasowy, pomimo zgodności z niniejszym artykułem, może stanowić poważne zagrożenie dla zdrowia ludzkiego, podejmuje odpowiednie środki tymczasowe. Niezwłocznie informuje Komisję Europejską i właściwe organy pozostałych państw członkowskich o podjętych środkach oraz przekazuje wszelkie istotne informacje znajdujące się w jego posiadaniu.

(...)

Artykuł 5. Rząd ustanawia lub dotuje systematyczne konsultacje oraz działania informacyjne obejmujące następujące zadania:

- podnoszenie świadomości społecznej na temat zagrożeń dla zdrowia związanych ze spożyciem tytoniu i narażeniem na dym tytoniowy, a także korzyści płynących z zaprzestania palenia i ze stylu życia wolnego od dymu tytoniowego;
- **podnoszenie świadomości społecznej na temat zagrożeń dla zdrowia związanych ze spożywaniem saszetek nikotynowych;**
- informowanie opinii publicznej o składnikach różnych wyrobów tytoniowych **lub saszetek nikotynowych** wprowadzanych do obrotu, ze wskazaniem poziomów substancji szkodliwych;
- udostępnienie społeczeństwu konsultacji, w szczególności osobom, które chcą rzucić palenie.

Informacje dotyczące zdrowia związane z paleniem tytoniu i edukacja zdrowotna muszą być zapewniane na wszystkich poziomach edukacji szkolnej.

Artykuł 6. (1) Zabrania się palenia tytoniu:

1. w budynkach szpitali oraz na ich terenie;
2. w częściach wspólnych instytucji zapewniających zakwaterowanie osobom starszym, w tym w windach i na korytarzach;
3. w poczekalniach gabinetów lekarskich, stomatologicznych i innych gabinetów medycznych, a także w laboratoriach analiz medycznych;
4. w aptekach;
5. w budynkach placówek oświatowych wszelkiego rodzaju oraz na ich terenie; 6. w pomieszczeniach przeznaczonych do zakwaterowania lub pobytu małoletnich poniżej szesnastego roku życia; 7. we wszystkich krytych obiektach sportowych lub wypoczynkowych;
8. w kinach, halach widowiskowych i teatrach, a także w salach i na korytarzach budynków w których się one znajdują;
9. w publicznie dostępnych muzeach, galeriach sztuki, bibliotekach i czytelnich;
10. w salach i pomieszczeniach budynków należących do państwa, jednostek samorządu terytorialnego i instytucji publicznych;
11. w każdym zbiorowym środku transportu pasażerskiego, nawet jeśli środek ten nie porusza się lub został zaparkowany;
12. na placach zabaw, a także na terenie wszystkich obiektów sportowych, gdzie małoletni poniżej 16 roku życia uprawiają sport;

13.a) w placówkach gastronomicznych,

b) w sekcjach cukierniczych i piekarniczych placówek gastronomicznych oraz w salach konsumpcyjnych cukierni i piekarni;

14. w klubach nocnych w rozumieniu reguł dotyczących nomenklatury i klasyfikacji placówek podlegających klasyfikacji;

15. w galeriach i centrach handlowych oraz w ogólnodostępnych salonach wystawowych;

16. na terenie powierzchni sprzedaży we wszystkich sklepach spożywczych;

17. w pijalniach;

18. w częściach wspólnych obiektów noclegowych, w tym w windach i korytarzach.

19. we wszystkich pojazdach w obecności dziecka w wieku poniżej dwunastu lat.

(2) Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie dotyczy palarni wyznaczonych specjalnie w tym celu przez administratora szpitala, ani stref dla palących znajdujących się na wolnym powietrzu.

Z wyjątkiem palarni, które można wyznaczać na zamkniętych oddziałach psychiatrycznych, dozwolona jest tylko jedna palarnia na szpital. Palarnia musi znajdować się z dala od miejsc świadczenia usług i być zorganizowana w taki sposób, aby dym tytoniowy nie docierał do pracowników ani do osób korzystających z usług placówki. Dostęp do palarni jest ograniczony wyłącznie do pacjentów hospitalizowanych, którzy o to poproszą.

Na terenie szpitala może zostać zorganizowana tylko jedna strefę dla palących na wolnym powietrzu. Taka strefa dla palących musi być oddzielona od wszelkich stref dostępu do szpitala. Strefa musi zostać wyraźnie oznakowana jako miejsce zarezerwowane dla osób palących.

(3) W przypadku miejsc, o których mowa w ust. 1 pkt 13 lit. a) oraz w pkt 17 i 18, palarnię można wyznaczyć w oddzielnym pomieszczeniu, w którym zakaz przewidziany w niniejszym artykule nie ma zastosowania.

Palarnia musi być wyposażona w system odprowadzania dymu lub oczyszczania powietrza.

Palarnię należy zaprojektować i skonstruować w taki sposób, aby zminimalizować niedogodności powodowane przez dym dla osób niepalących. Palarnia nie może być pomieszczeniem przejściowym.

Właściwości techniczne układu odprowadzania dymu lub oczyszczania powietrza oraz warunki, o których mowa w powyższym akapicie, określa rozporządzenie wielkoksiażące.

Powierzchnia palarni nie może przekraczać 30 % całkowitej powierzchni lokalu określonego w art. 2 lit. e) i f) i odpowiednio obiektów, o których mowa w ust. 1 pkt 18.

Palarnia musi zostać wyraźnie oznakowana jako pomieszczenie zarezerwowane dla osób palących. W strefach przeznaczonych dla niepalących należy umieścić jeden lub więcej znaków przypominających o zakazie palenia, w taki sposób, aby każda osoba obecna w tych miejscach była świadoma zakazu.

Administrator lokalu jest zobowiązany do podjęcia środków mających na celu uniemożliwienie małoletnim dostępu do palarni. W palarni nie można świadczyć żadnych usług. Do palarni można wносить wyłącznie napoje.

Funkcjonowanie palarni wymaga uprzedniej zgody Ministra, który wydaje ją na podstawie sprawozdania Dyrekcji ds. Zdrowia tylko jeśli spełnione zostały wymogi określone w niniejszym artykule.

Dyrekcja ds. Zdrowia zapewnia spełnienie powyższych wymogów.

(4) Przy wejściu do palarni i stref dla palących, o których mowa w ust. 2 i 3, należy umieścić w widocznym miejscu znak ostrzegający przed zagrożeniami wiążącymi się z biernym paleniem tytoniu.

(5) Zabrania się spożywania saszetek nikotyny:

- 1. w placówkach, o których mowa w ust. 1 pkt 5 ;**
- 2. w pomieszczeniach, o których mowa w ust. 1 pkt 6 ;**
- 3. w obiektach sportowych, o których mowa w ust. 1 pkt 12.**

Artykuł 7. (1) Zabrania się wprowadzania do obrotu, sprzedaży, dystrybucji lub oferowania nieodpłatnie, posiadania w celu sprzedaży oraz przywozu do celów handlowych tytoniu do stosowania doustnego.

(2) Zabrania się wprowadzania do obrotu, sprzedaży, dystrybucji lub oferowania nieodpłatnie paczek zawierających mniej niż dwadzieścia **oraz więcej niż pięćdziesiąt** papierosów, a także pojemników o pojemności mniejszej niż trzydzieści **oraz większej niż tysiąc gramów** tytoniu do samodzielnego skręcania papierosów, niezależnie od ich opakowania.

(2a) Liczba papierosów w opakowaniu jednostkowym musi spełniać warunek mnożnika 5 sztuk.

Ilości opakowań jednostkowych tytoniu do samodzielnego skręcania papierosów muszą spełniać następujące warunki:

- a) każde opakowanie jednostkowe o masie od 30 g do 50 g musi stanowić wielokrotność 5 g;**
- b) każde opakowanie jednostkowe o masie od 50 g do 100 g musi stanowić wielokrotność 10 g;**
- c) każde opakowanie jednostkowe o masie od 100 g do 500 g musi stanowić wielokrotność 25 g;**

d) każde opakowanie jednostkowe o masie od 500 g do 1 000 g musi stanowić wielokrotność 50 g;

(3) Zabrania się wprowadzania do obrotu, sprzedaży, dystrybucji lub oferowania nieodpłatnie wyrobów tytoniowych:

a) o szczególnym aromacie charakterystycznym;

b) zawierających jakiekolwiek urządzenie techniczne służące do zmiany zapachu lub smaku wyrobów tytoniowych, lub intensywności ich spalania;

c) zawierających witaminy lub inne dodatki sugerujące, że wyrób tytoniowy przynosi korzyści zdrowotne lub że powodowane przez niego zagrożenie dla zdrowia zostało zmniejszone;

d) zawierających kofeinę, taurynę lub inne dodatki i środki pobudzające związane z energią oraz zdrowotnością;

e) zawierających dodatki zabarwiające wydzielany dym,

f) zawierających dodatki ułatwiające wdychanie lub wchłanianie nikotyny,

g) zawierających dodatki, które bez spalania wykazują właściwości rakotwórcze, mutagenne lub działające szkodliwie na rozrodczość człowieka;

h) zawierających aromaty w którymkolwiek ze składników, takich jak filtry, papier, paczki oraz kapsułki, lub jakiekolwiek urządzenie techniczne zmieniające zapach lub smak danych wyrobów tytoniowych albo intensywność ich spalania. Filtry, papier i kapsułki nie mogą zawierać tytoniu ani nikotyny.

Wyroby tytoniowe inne niż papierosy, **podgrzewane wyroby tytoniowe** oraz tytoń do samodzielnego skręcania papierosów są wyłączone z zakazów określonych w lit. a) i h).

(4) Zabrania się wprowadzania do obrotu, sprzedaży, dystrybucji lub oferowania nieodpłatnie szaszetek nikotynowych zawierających:

a) powyżej 0,048 mg nikotyny na szaszetkę;

b) dodatki ułatwiające wchłanianie nikotyny;

c) kofeinę, taurynę, kannabidiol lub inne dodatki i środki pobudzające kojarzące się z energią lub odprężeniem.

Szaszетки nikotynowe muszą być wyposażone w urządzenie zapewniające bezpieczeństwo dzieci oraz muszą być zabezpieczone przed nieuprawnioną manipulacją.

Producenci szaszetek nikotynowych są zobowiązani do przestrzegania wymogów higieny określonych w Art. 4 rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych, dotyczących podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa spożywcze.

Artykuł 8. (1) Producenci i importerzy nowatorskich wyrobów tytoniowych przekazują Dyrekcji powiadomienie na sześć miesięcy przed planowaną datą wprowadzenia takich wyrobów do obrotu. Powiadomienie składane jest drogą elektroniczną. Jest ono uzupełnione szczegółowym opisem danego nowatorskiego wyrobu tytoniowego oraz instrukcją użytkowania. **Dyrekcja udostępnia Komisji Europejskiej informacje otrzymane na podstawie niniejszego artykułu.**

(2) Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące informacje:

- a) wykaz wszystkich składników, wraz z ich ilościami, wykorzystywanych do produkcji nowatorskiego wyrobu tytoniowego oraz wydzielane przez wyrób substancje i ich poziomy, zgodnie z art. 4;
- b) dostępne badania naukowe dotyczące toksyczności, właściwości uzależniających i atrakcyjności nowatorskiego wyrobu tytoniowego, w szczególności w odniesieniu do jego składników i wydzielanych substancji;
- c) dostępne badania, ich streszczenia i badania rynku dotyczące preferencji różnych grup konsumentów, w tym młodzieży i obecnych palaczy;
- d) inne dostępne istotne informacje, w tym analizę stosunku ryzyka do korzyści związanych z wyrobem, przewidywany wpływ wyrobu na zaprzestanie konsumpcji tytoniu, przewidywany wpływ wyrobu na rozpoczęcie spożycia tytoniu; oraz
- e) dowód uiszczenia opłaty przewidzianej w ust. 4.

(3) Producenci i importerzy nowatorskich wyrobów tytoniowych przekazują Dyrekcji wszelkie nowe lub zaktualizowane informacje dotyczące badań, analiz oraz inne informacje, o których mowa w ust. 2 lit. b)-d). Dyrekcja może zażądać od producentów lub importerów nowatorskich wyrobów tytoniowych przeprowadzenia dodatkowych badań lub przedstawienia dodatkowych informacji.

(4) Za każde zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, należna jest opłata w wysokości 5 000 EUR. Opłatę uiszcza się w formie płatności lub przelewu na rachunek bankowy prowadzony przez Administrację i Rejestrację i Domen, wraz z podaniem tożsamości wnioskodawcy oraz tytułu płatności lub przelewu.

(5) Wprowadzanie do obrotu nowatorskich wyrobów tytoniowych podlega uprzedniemu zezwoleniu wydawanemu przez Ministra na podstawie opinii Dyrekcji.

Artykuł 9. (1) Zabrania się wprowadzania do obrotu, sprzedaży, posiadania w celu sprzedaży i przywozu do celów handlowych słodczy i zabawek przeznaczonych dla dzieci, wyprodukowanych z wyraźnym zamiarem nadania wyrobowi lub jego opakowaniu wyglądu danego rodzaju wyrobu tytoniowego **saszetek nikotynowej**, papierosa elektronicznego lub pojemnika zapasowego.

(2) Zabrania się sprzedaży lub oferowania nieodpłatnie tytoniu i wyrobów tytoniowych, **saszetek nikotynowych**, a także papierosów elektronicznych i pojemników zapasowych małoletnim poniżej 18 roku życia. **W przypadku wątpliwości co do tego, czy klienci ukończyli 18 rok życia, sprzedawca musi zażądać przedstawienia dokumentu tożsamości w celu weryfikacji.**

(3) Każdy operator automatycznych urządzeń dystrybucyjnych dostarczających tytoń i wyroby tytoniowe, papierosy elektroniczne i pojemniki zapasowe **lub saszetki nikotynowe** zobowiązany jest podjąć środki w celu uniemożliwienia małoletnim poniżej 18 roku życia dostępu do takich urządzeń.

(4) Każdy podmiot prowadzący punkt sprzedaży tytoniu lub sklep oferujący wyroby tytoniowe, jak również papierosy elektroniczne i pojemniki zapasowe, musi zapewnić, że wyroby te będą przechowywane w taki sposób, by klienci nie mogli uzyskać do nich dostępu bez pomocy pracownika.

(5) Zabrania się sprzedaży na odległość wyrobów tytoniowych, **saszetek nikotynowych**, papierosów elektronicznych oraz pojemników zapasowych, także w przypadku gdy nabywca znajduje się za granicą.

Zabrania się również nabywania lub sprowadzania z innego państwa członkowskiego Unii oraz przywozu z państw trzecich wyrobów tytoniowych, papierosów elektronicznych oraz pojemników zapasowych sprzedawanych zdalnie.

Zakazy przewidziane w niniejszym ustępie nie obejmują transakcji między handlowcami a osobami lub podmiotami zawodowo zajmującymi się działalnością gospodarczą związaną z wyrobami tytoniowymi.

Artykuł 10. Naruszenia przepisów art. 3, 3a ust. 1 i 2, 3b, 4a ust. 1, 4c ust. 5, 4d, 4e, 4f, 4g ust. 1, 6 i 7, art. 4h oraz art. 7, art. 8 ust. 1 i art. 9 niniejszej ustawy, jak również naruszenia przepisów rozporządzenia wielkoksiażęcego, które zostanie wydane na podstawie art. 4 i 4e, podlegają karze grzywny w wysokości od 251 do 50 000 EUR.

Naruszenia przepisów **art. 4a ust. 2 oraz** art. 6 niniejszej ustawy podlegają karze grzywny w wysokości od 25 do 250 EUR.

Podmiot prowadzący jeden z lokali, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 13 lit. a), 17 i 18, lub osoba działająca w jego imieniu, która celowo nie zapewnia przestrzegania w lokalu zakazu określonego w powyższym artykule, podlega karze grzywny w wysokości od 251 do 1 000 EUR. Tej samej karze podlega każdy podmiot lub osoba działająca w jego imieniu, która wyznacza w lokalu palarnię wyraźnie oznaczoną jako pomieszczenie przeznaczone dla palących, która jednak nie spełnia wymogów określonych w ust. 3 powyższego artykułu.

W przypadku ponownego dopuszczenia się wykroczenia w ciągu dwóch lat od prawomocnego wyroku skazującego, kary grzywny przewidziane w akapicie pierwszym niniejszego artykułu mogą zostać zwiększone do dwukrotności maksymalnej wysokości.

Do kar przewidzianych w akapicie pierwszym niniejszego artykułu mają zastosowanie przepisy księgi 1 Kodeksu Karnego oraz art. 130-1 do 132-1 Kodeksu Postępowania Karnego.

Artykuł 10a. (1) Bez uszczerbku dla art. 10 k.k., naruszenia przepisów niniejszej ustawy będą badane i dokumentowane przez urzędników administracji celnej i akcyzowej, zwanej dalej „ACA”, w stopniu starszego sierżanta lub wyższym. Wyżej wymienieni urzędnicy mogą prowadzić kontrole zgodności z przepisami niniejszej ustawy.

(2) Wykonując swoje obowiązki na mocy niniejszego artykułu, urzędnicy celni i akcyzowi, o których mowa w niniejszym artykule, mają status funkcjonariuszy policji sądowej. Odnotowuję wszelkie naruszenia w pisemnych raportach, które służą jako dowód w przypadku braku dowodu przeciwnego. Ich kompetencje obejmują całe terytorium Wielkiego Księstwa Luksemburga.

(3) Przed objęciem obowiązków składają oni przed sądem rejonowym w Luksemburgu orzekającym w sprawach cywilnych następującą przysięgę: „ Przysięgam wykonywać swoje obowiązki uczciwie, rzetelnie i bezstronnie.

(4) Urzędnicy ACA, o których mowa w niniejszym artykule, muszą przejść specjalne szkolenie zawodowe w zakresie prowadzenia dochodzeń i wykrywania naruszeń oraz w zakresie przepisów niniejszej ustawy i aktów wykonawczych do niej.

ACA organizuje specjalne szkolenia zawodowe w ramach szkolenia ustawicznego urzędników publicznych, zgodnie z wymogami ACA.

Program specjalnego szkolenia zawodowego, które ma charakter teoretyczny i nie może trwać dłużej niż 10 godzin, obejmuje prowadzenie dochodzeń i wykrywanie naruszeń niniejszej ustawy oraz aktów wykonawczych do niej. Treść programu szkolenia określa rozporządzenie wielkoksiażące. Rozporządzenie to określa również szczegółowe zasady sprawdzianu wiedzy organizowanego przez ACA w terminie trzech miesięcy od zakończenia okresu, w którym odbywają się kursy.

Sprawdziany są oceniane niezależnie przez dwie osoby. Kandydat zdaje egzamin, jeżeli uzyskał co najmniej połowę maksymalnej liczby punktów w każdym z testów, pod warunkiem że całkowita liczba uzyskanych punktów wynosi co najmniej trzy piąte całkowitej maksymalnej liczby punktów, które można zdobyć.

W przypadku niepowodzenia kandydat może wziąć udział w kolejnym sprawdzianie wiedzy organizowanym przez ACA. Kandydat może ponownie wziąć udział w szkoleniu.

(5) Lekarze z Dyrekcji ds. Zdrowia mający status funkcjonariuszy policji sądowej w rozumieniu art. 8 znowelizowanej ustawy z dnia 21 listopada 1980 r. o organizacji Dyrekcji ds. Zdrowia, odpowiadają za prowadzenie dochodzeń i wykrywanie naruszeń art. 3a ust. 1 i 2, art. 3b, art. 7 i art. 9 niniejszej ustawy”.

Artykuł 11. W przypadku naruszeń zagrożonych karą zgodnie z postanowieniami art. 4a ust. 2 oraz art. 6, grzywny mogą być nakładane przez funkcjonariuszy policji wielkoksiażącej upoważnionych do tego przez Dyrektora Generalnego Policji Wielkoksiażącej oraz przez urzędników administracji celnej i akcyzowej upoważnionych do tego przez dyrektora administracji celnej i akcyzowej.

W przypadku wykroczeń podlegających karze zgodnie z przepisami art. 6 ust. 1 pkt 12, grzywny mogą być nakładane przez urzędników miejskich, którzy spełniają warunki określone w art. 15-1a Kodeksu Karnego.

Grzywna uzależniona jest od tego, czy sprawca zgadza się niezwłocznie uiścić należną kwotę funkcjonariuszom posiadającym kwalifikacje wstępne, albo – w przypadku gdy grzywna nie może zostać pobrana w miejscu popełnienia wykroczenia – uiścić ją w terminie wyznaczonym w wezwaniu. W drugim przypadku płatność może zostać dokonana w urzędzie policji wielkoksiażęcej, urzędzie celnym i akcyzowym lub przelewem na rachunek pocztowy lub bankowy wskazany w wezwaniu.

Grzywnę zastępuje się zwykłym postępowaniem:

- 1) jeżeli sprawca nie zapłacił w określonym terminie;
- 2) jeżeli sprawca oświadcza, że nie chce lub nie jest w stanie zapłacić grzywny lub grzywien;
- 3) jeżeli sprawca w chwili popełnienia wykroczenia był nieletni.

Wysokość grzywny i metody płatności określa rozporządzenie wielkoksiażęce, które określa również procedury stosowania niniejszego artykułu.

Wszelkie koszty upomnień stanowią integralną część grzywny.

Kwota, która ma zostać pobrana w drodze grzywny, nie może przekraczać maksymalnej grzywny przewidzianej w art. 10 akapit 2.

Uiszczenie grzywny w terminie 30 dni od momentu stwierdzenia naruszenia, powiększonej o wszelkie koszty przewidziane w akapicie piątym niniejszego ustępu, wstrzymuje wszelkie postępowania sądowe.

Jeżeli grzywna została uiszczona po upływie tego terminu, jest ona zwracana w przypadku uniewinnienia i potrącana od nałożonej grzywny i ewentualnych kosztów sądowych należnych w przypadku skazania.

(...)